

POSTANOWIENIE PREZESA TRZECIEJ IZBY W SKŁADZIE POWIĘKSZONYM
SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 4 marca 2005 r. *

W sprawie T-289/03

British United Provident Association Ltd (BUPA), z siedzibą w Londynie
(Zjednoczone Królestwo),

BUPA Insurance Ltd, z siedzibą w Londynie,

BUPA Ireland Ltd, z siedzibą w Dublinie (Irlandia),

reprezentowane przez N. Greena, QC, K. Bacona oraz J. Burke'a, barristers, oraz
adwokata B. Amory'ego,

skarżące,

* Język postępowania: angielski.

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, początkowo reprezentowanej przez J. Fletta, a następnie przez N. Khana, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana,

popieranej przez

Królestwo Niderlandów, reprezentowane przez N. Bela, działającego w charakterze pełnomocnika,

oraz

Irlandię, reprezentowaną przez D. O'Hagana, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez G. Hogana, SC i E. Regana, barrister, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

oraz

Voluntary Health Insurance Board, z siedzibą w Dublinie, reprezentowaną przez D. Collinsa, G. FitzGeralda oraz D. Clarke'a, solicitors,

interwenienci,

mającej za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2003) 1322 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie systemu wyrównywania ryzyka wprowadzonego na irlandzki rynek ubezpieczeń zdrowotnych (pomoc państwa N 46/2003-Irlandia),

**PREZES TRZECIEJ IZBY W SKŁADZIE POWIĘKSZONYM
SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH**

wydaje następujące

Postanowienie

Stan faktyczny i postępowanie

- 1 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu Pierwszej Instancji w dniu 20 sierpnia 2003 r. skarżące wniosły skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2003) 1322 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie systemu wyrównywania ryzyka („risk equalisation scheme”, zwanego dalej „RES”) wprowadzonego na irlandzki rynek ubezpieczeń zdrowotnych (pomoc państwa N 46/2003-Irlandia).
- 2 Tym środkiem Komisja postanowiła nie wnosić zastrzeżeń w odniesieniu do RES, uznając, że system ten nie zawiera elementów stanowiących pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE. Z zaskarżonej decyzji wynika, iż zasadniczo system ten przewiduje tryb parafiskalnych opłat mający na celu zapewnienie harmonizacji

poziomu ryzyka ponoszonego przez podmioty działające na rynku dodatkowych ubezpieczeń zdrowotnych, który został zliberalizowany w Irlandii na początku lat dziewięćdziesiątych.

- 3 Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu odpowiednio w dniach 27 listopada 2003 r., 12 grudnia 2003 r. i 17 grudnia 2003 r. Irlandia, Królestwo Niderlandów oraz Voluntary Health Insurance Board (rada prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych, zwana dalej „VHI”) zwróciły się z wnioskami o dopuszczenie do niniejszej sprawy w charakterze interwenientów strony pozwanej. Wnioski te zostały doręczone skarżącym i pozwanej.
- 4 Pismami z dnia 4 grudnia 2003 r. i 22 stycznia 2004 r. pozwana oświadczyła, iż nie zgłasza żadnych uwag ani wniosku o zachowanie poufności w odniesieniu do interwencji Irlandii i Królestwa Niderlandów. Pismem z dnia 7 stycznia 2004 r. pozwana powiadomiła Sąd, iż według niej VHI powinna zostać dopuszczona do sprawy w charakterze interwenienta oraz iż nie jest konieczne wyłączenie jakichkolwiek kwestii z akt sprawy w odniesieniu do tej ostatniej.
- 5 Pismami z dnia 5 stycznia 2004 r. i 22 stycznia 2004 r. skarżące poinformowały, że nie zgłaszają uwag w odniesieniu do wniosków Irlandii i Królestwa Niderlandów o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów. Jednakże pismem z dnia 3 lutego 2004 r. skarżące stwierdziły, iż wniosek VHI o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta powinien zostać odrzucony.
- 6 Osobnymi pismami złożonymi w sekretariacie Sądu odpowiednio w dniach 5 stycznia 2004 r., 22 stycznia 2004 r. i 3 lutego 2004 r. zgodnie z art. 116 § 2 regulaminu Sądu skarżące złożyły wniosek o zachowanie poufności wobec trzech interwenientów w odniesieniu do pewnych kwestii zawartych w skardze i załącznikach do niej; treść tych wniosków była w zasadzie identyczna.

- 7 Postanowieniami z dnia 3 lutego 2004 r. i 2 kwietnia 2004 r. [postanowienie prezesa trzeciej izby w składzie powiększonym Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 kwietnia 2004 r. w sprawie T-289/03 BUPA i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-741] prezes trzeciej izby w składzie powiększonym Sądu odpowiednio dopuścił Irlandię i Królestwo Niderlandów oraz VHI jako interwenientów strony pozwanej w niniejszej sprawie. Następnie prezes zarządził wyznaczenie interwenientom terminu do przedstawienia ewentualnych uwag w sprawie zachowania poufności oraz zastrzegł rozstrzygnięcie o ich zasadności (pkt 3 sentencji odpowiednich postanowień).
- 8 Pismami z dnia 5 kwietnia 2004 r. sekretarz Sądu doręczył każdemu z interwenientów między innymi nieutajnioną wersję skargi wraz z załącznikami, z prośbą o zgłoszenie do dnia 28 kwietnia 2004 r. ewentualnych zastrzeżeń w odniesieniu do wniosków o zachowanie poufności tymczasowo wyłączonych kwestii.
- 9 Pismem z dnia 27 kwietnia 2004 r., w odniesieniu do wniosku o zachowanie poufności złożonego w tym zakresie przez skarżące VHI powiadomiła Sąd, iż nie zgłasza zastrzeżeń do wyłączenia pewnych kwestii z akt niniejszej sprawy. Królestwo Niderlandów nie ustosunkowało się do pisma sekretarza Sądu z dnia 5 kwietnia 2004 r.
- 10 Pismem z dnia 28 kwietnia 2004 r. Irlandia zgłosiła zastrzeżenia dotyczące wniosku o zachowanie poufności złożonego przez skarżące i zwróciła się do Sądu o przekazanie jej kompletu wszystkich dokumentów w postępowaniu.

W przedmiocie wniosku o zachowanie poufności

- 11 VHI i Królestwo Niderlandów zrezygnowały w sposób wyraźny lub milczący z zaskarżenia wyłączenia z akt pewnych kwestii ich dotyczących. Nie ma więc

potrzeby rozstrzygnięcia w drodze postanowienia, czy wnioski skarżących o zachowanie poufności wobec nich są zasadne. Niniejsze postanowienie ograniczy się zatem do badania wniosku o zachowanie poufności złożonego wobec Irlandii.

- 12 Skarżące wnoszą o zachowanie poufności wobec Irlandii pewnych fragmentów ich skargi i załączników do niej, które ich zdaniem zawierają informacje poufne oraz niejawnie tajemnice przedsiębiorstwa, w szczególności w stosunku do ich jedyne go konkurenta, VHI. Skarżące uważają, że te fragmenty powinny być wyłączone z akt przekazywanych Irlandii, ponieważ zawierają:
- szczegóły poufnych rozmów z Health Insurance Authority (zwaną dalej „HIA”), organem władzy irlandzkiej, której Health Insurance Acts 1994–2003 powierzyły pewne uprawnienia nadzorcze i wykonawcze oraz doradztwo rządowi irlandzkiemu w zakresie przepisów krajowych dotyczących prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych;
 - informacje oparte na szacunkach potencjalnych kosztów poniesionych przez BUPA Ireland Ltd na poczet RES poprzez odniesienie do zysków z jej działalności w Irlandii;
 - informacje ujawniające możliwość wycofania się przez BUPA Ireland z rynku irlandzkiego i jej prawdopodobnej strategii handlowej w wyniku wprowadzenia RES.

13 Według skarżących chodzi konkretnie o następujące fragmenty:

- punkt 11 skargi w całości (str. 6, 7);
- ostatnie zdanie pierwszego akapitu streszczenia skargi (str. 58);
- ostatnie zdanie w pkt 150 skargi (str. 44);
- część pkt 94 rozpoczynająca się od słów „W tym celu” i kończąca się słowami „koszt roszczeń” oraz pkt 95 i 96 zeznań świadka Martina O’Rourke’a w załączniku 22 do skargi (str. 1392 i 1393);
- ostatnie zdanie w pkt 99 ww. zeznań świadka O’Rourke’a (str. 1394);
- tiret pierwsze w części 4.5 raportu Nera Economic Consulting (zwanego dalej „raportem NERA”) rozpoczynające się od słów „Wpływ na BUPA” i kończące się słowami „dostawca monopolistyczny” w załączniku 23 do skargi (str. 1425);
- ostatnie zdanie w tiret drugim w części 4.5 raportu NERA rozpoczynające się od słów „Jak BUPA” i kończące się słowami „rynek irlandzki” (str. 1425);

- ostatnie zdanie w części 4.6 raportu NERA rozpoczynające się od słów „Na spotkaniach” i kończące się słowami „koszt roszczeń” (str. 1427);

 - fragment części 5.2 raportu NERA rozpoczynający się od słów „Dostawcy zagraniczni” i kończący się słowami „skuteczny konkurent VHIB”, stanowiący cytat z zeznań świadka O'Rourke'a (str. 1430).
- 14 Ponadto skarżące wnoszą o zachowanie poufności tabel 2.1 i 2.2 zawartych w raporcie NERA (str. 1404) na tej podstawie, iż zawierają one szczegóły dotyczące przychodów BUPA Ireland i częstotliwości przewidywanych roszczeń.
- 15 Irlandia kwestionuje, jakoby informacje zawarte w powyższych dokumentach były natury szczególnie niejawnnej lub poufnej z handlowego punktu widzenia. Utrzymuje ponadto, iż dostęp do tych informacji jest dla niej niezbędny w celu skutecznego ustalenia jej stanowiska w odniesieniu do zasadniczych pytań podniesionych w niniejszym sporze oraz obalenia twierdzeń skarżących.
- 16 Po pierwsze, w odniesieniu do „prawdopodobnej” strategii handlowej BUPA Ireland w odpowiedzi na wprowadzenie RES Irlandia twierdzi, iż strategia ta, niepewna i zależna od przyszłej decyzji BUPA Ireland, nie może stanowić kwestii poufnej. Ponadto skarżące nie złożyły wniosku o zachowanie poufności w odniesieniu do repliki, której pkt 16 dotyczy stanowiska zajętego w tej kwestii. Wreszcie wpływ RES na działalność skarżących był już szeroko relacjonowany w następstwie publicznych oświadczeń samych skarżących w irlandzkich mediach, jak w artykułach opublikowanych w *Irish Independent* z dnia 24 czerwca 2002 r., *Irish Medical News* z dnia 29 października 2002 r. oraz w komunikacie prasowym samej BUPA Ireland z dnia 30 czerwca 2003 r. opublikowanym na jej stronie internetowej.

- 17 Po drugie, w odniesieniu do utrzymywanej poufności zysków BUPA Ireland Irlandia twierdzi, że pewne pozycje dotyczące jej wyników finansowych zostały już ujawnione poprzez przekazanie interwenientom pkt 16 repliki pozwanej, wobec czego skarżące nie wniosły sprzeciwu. Irlandia uważa ponadto, iż dostęp jedynie do pozycji dotyczących przychodu BUPA Ireland, przy braku informacji o jej wydatkach łącznie z roszczeniami i kosztami administracyjnymi, w żadnym wypadku nie byłby wystarczający, przyjmując, że rentowność BUPA Ireland, a tym bardziej jej historia roszczeń są głównymi kwestiami w niniejszej sprawie. Bardziej szczegółowo w odniesieniu do załącznika 23 do skargi (str. 1404), tj. tabel 2.1 i 2.2 w raporcie NERA, Irlandia podnosi, że władze irlandzkie zostały już poinformowane o zyskach BUPA Ireland.
- 18 Po trzecie, w odniesieniu do oszacowań BUPA Ireland co do potencjalnego zakresu jej zobowiązań po wprowadzeniu RES Irlandia wskazuje, że zostały one już ujawnione na stronie internetowej (<http://www.bupaireland.ie/whatsnew/papers>) i opublikowane w artykule w *Sunday Business Post* z dnia 18 stycznia 2004 r. Ponadto, zakładając, że istota niniejszego sporu dotyczy pytań takich jak proporcjonalność RES i jego wpływ na konkurencję, interwenienci muszą mieć dostęp przynajmniej do ograniczonych informacji finansowych dotyczących BUPA Ireland, takich jak te przedstawione w skardze.
- 19 Wreszcie w odniesieniu do informacji, które stanowią przedmiot rozmów pomiędzy BUPA Ireland a HIA, Irlandia twierdzi, iż informacje te zostały już opublikowane w prasie lub w replice, a zatem nie wymagają szczególnej ochrony. Ponadto udostępnianie informacji dotyczących wcześniejszych rozmów pomiędzy BUPA Ireland i HIA nie ma żadnego wpływu na szczerość przyszłych rozmów pomiędzy nimi.
- 20 Irlandia wnioskuje, że informacje objęte wnioskiem o zachowanie poufności powinny jej zostać przekazane w całości.

21 Artykuł 116 § 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji stanowi:

„Jeśli interwencja, o dopuszczenie której złożono wnioski w terminie sześciu tygodni określonym w art. 115 § 1, zostaje dopuszczona, interwenientowi przekazuje się wszelkie dokumenty procesowe doręczane stronom. Prezes może jednak, na wniosek jednej ze stron, nie przekazać dokumentów tajnych lub poufnych”.

22 Artykuł 116 § 2 zdanie pierwsze regulaminu ustanawia więc zasadę, według której wszelkie dokumenty procesowe doręczane stronom powinny być przekazane interwenientom. Jedynie w drodze odstępstwa od tej zasady, które umożliwia zdanie drugie tego przepisu, Sąd może zastosować poufność do pewnych dokumentów w sprawie i wyłączyć je z obowiązku doręczania ich interwenientom (postanowienie Sądu z dnia 4 kwietnia 1990 r. w sprawie T-30/89 Hilti przeciwko Komisji, Rec. str. II-163, opublikowane we fragmentach, pkt 10).

23 Aby ustalić warunki, na jakich można skorzystać z tego odstępstwa, w odniesieniu do każdego dokumentu lub fragmentu dokumentu procesowego, co do których złożono wnioski o zachowanie poufności, należy wyważyć uprawniony interes skarżącej w uniknięciu znacznej szkody dla jej interesów handlowych oraz równie uprawniony interes interwenientów w otrzymaniu informacji niezbędnych, by móc w pełni dochodzić swoich praw oraz przedstawiać swoje twierdzenia przed Sądem (zob. np. ww. postanowienie w sprawie Hilti przeciwko Komisji, pkt 11, postanowienia Sądu: z dnia 6 lutego 1995 r. w sprawie T-66/94 Auditel przeciwko Komisji, Rec. str. II-239, pkt 31, oraz z dnia 3 czerwca 1997 r. w sprawie T-102/96 Gencor przeciwko Komisji, Rec. str. II-879, pkt 12).

- 24 Również zgodnie z utrwalonym orzecznictwem tytułem ogólnej zasady należy uwzględnić wnioski o zachowanie poufności informacji, które zawierają tajemnicę przedsiębiorstwa (zob. np. postanowienia Sądu: z dnia 19 lutego 1993 r. w sprawach połączonych T-7/93 R i T-9/93 R Langnese-Iglo i Schöller Lebensmittel przeciwko Komisji, Rec. str. II-131, pkt 19 oraz z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie T-74/97 Büchel & Co. Fahrzeugteilefabrik przeciwko Radzie, Rec. str. II-3067, pkt 8).
- 25 Ponadto odstępstwo od zasady określonej w art. 116 § 2 zdanie pierwsze regulaminu może być dokonane jedynie po zbadaniu poufnego charakteru każdego dokumentu w aktach, co do którego złożono należycie uzasadniony wniosek o zachowanie poufności. Ma to w szczególności umożliwić takie badanie, jakie przewiduje art. 5 § 4 akapit pierwszy Instrukcji dla sekretarza Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 marca 1994 r. (Dz.U. L 78, str. 32, ostatnio zmienione w dniu 5 czerwca 2002 r., Dz.U. L 160, str. 1), iż wniosek strony o zachowanie poufności pewnych informacji w aktach musi określać poufne kwestie lub fragmenty oraz uzasadniać ich poufny charakter (postanowienie Sądu z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawie T-168/01 Glaxo Wellcome przeciwko Komisji, nieopublikowane w Zbiorze, pkt 36 i 37).
- 26 Należy zatem najpierw zbadać, czy kwestie, w odniesieniu do których złożono wnioski o zachowanie poufności, mogą być zakwalifikowane jako tajemnica przedsiębiorstwa lub informacje poufne wobec Irlandii. Tylko w takim przypadku konieczne będzie wyważenie uprawnionego interesu stron postępowania zgodnie z powyższymi zasadami.

W przedmiocie domniemanej poufności rozmów z HIA oraz informacji dotyczących działalności gospodarczej BUPA Ireland

- 27 Ponieważ rozmowy pomiędzy BUPA Ireland a HIA, jak opisano w skardze i załącznikach do niej, odnoszą się w szczególności do informacji dotyczących

działalności gospodarczej BUPA Ireland oraz wpływu, jaki może wywrzeć na nią wprowadzenie RES, te dwa aspekty wniosku o zachowanie poufności należy rozpatrywać łącznie.

- 28 W odniesieniu do domniemanej poufności oraz powoływanej konieczności zapewnienia szczerości rozmów pomiędzy BUPA Ireland i HIA, tytułem uwag wstępnych należy zauważyć, że HIA jest organem władzy irlandzkiej ustanowionym na mocy Health Insurance Acts 1994–2003, któremu przepisy krajowe powierzyły określone uprawnienia w zakresie nadzoru i stosowania przepisów krajowych regulujących prywatne ubezpieczenia zdrowotne, jak również rolę doradcy rządu irlandzkiego w tym zakresie. Jest również bezsporne, iż zgodnie z powyższymi przepisami krajowymi HIA ma szczególne uprawnienia dotyczące wprowadzenia i wykonania RES. Obejmują one obowiązek zebrania, oszacowania i przekazania właściwemu ministrowi w formie raportu wszystkich istotnych faktów dotyczących funkcjonowania rynku prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych w celu oceny słuszności wprowadzenia RES. Ponadto, jak w szczególności wynika z fragmentów skargi, w odniesieniu do których skarżące wnoszą do Sądu o zachowanie poufności wobec Irlandii, HIA odbyła nieformalne spotkania z BUPA Ireland w celu omówienia wpływu nowego systemu na tę ostatnią właśnie w ramach wykonywania tych nadzorczych i administracyjnych funkcji, mianowicie ewentualnego wprowadzenia RES.
- 29 Ponieważ HIA jako organ państwowy jest odpowiedzialna wobec Irlandii za właściwe wykonanie przedmiotowych przepisów krajowych, z powyższego wynika, iż ani istnienie takich nieformalnych kontaktów z HIA, ani informacje dostarczone przy tej okazji przez BUPA Ireland dotyczące ewentualnego wpływu na nią wprowadzenia RES nie mogą być uważane za kwestie poufne wobec Irlandii.
- 30 Co więcej, z wniosku o zachowanie poufności wobec Irlandii, który jest w dużej mierze identyczny z wnioskami dotyczącymi VHI i Królestwa Niderlandów, wynika, że skarżące chcą ochronić poufność pewnych kwestii w aktach raczej wobec VHI, ich jedyne konkurenta na irlandzkim rynku prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych, niż wobec samej Irlandii.

31 Jak stwierdził prezes trzeciej izby w składzie powiększonym w postanowieniu wydanym w sprawie BUPA i in. przeciwko Komisji (pkt 7 powyżej), to prawda, że istnieją ustawowe powiązania pomiędzy państwem irlandzkim a VHI w szczególności poprzez fakt, iż irlandzki minister zdrowia ma decydujący wpływ na skład jej zarządu i może żądać od niej wszelkich informacji dotyczących jej działalności. Nie można zatem wykluczyć pewnego zrównania ogólnego zarządu VHI z politycznymi wskazówkami wydawanymi przez właściwego ministra irlandzkiego, a w konsekwencji pewnej zgodności głównych stanowisk VHI i Irlandii. Niemniej nie można wnioskować, że odpowiednie interwencje VHI i Irlandii w tej sprawie muszą być idealnie zgodne ze sobą (zob. przytoczone w pkt 7 powyżej postanowienie w sprawie BUPA i in. przeciwko Komisji, pkt 9) oraz że w konsekwencji interwencji mogą w tym zakresie wymieniać między sobą wszelkie informacje, nawet poufne, dotyczące niniejszej sprawy. Ponadto oprócz faktu, że VHI stanowi organ poddany pewnej kontroli państwa irlandzkiego, skarżące nie przedstawiły żadnego istotnego dowodu pozwalającego na stwierdzenie, iż VHI lub jej zarząd mogłyby mieć dostęp do informacji niejawnych, które zostałyby ewentualnie przekazane Irlandii w ramach niniejszego sporu.

32 Należy dodać w tym zakresie, że gdyby hipotetycznie interwencji wymienili pewne informacje, które po zaskarżeniu przez stronę przeciwną zostałyby im indywidualnie przekazane przez Sąd i wyłącznie w celu obrony ich uzasadnionych interesów w niniejszym postępowaniu, nie byłoby to w żadnym razie niedopuszczalne ani nie stanowiłoby rażącego naruszenia wymogów prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości oraz w zakresie, w jakim dotyczy to państwa członkowskiego, naruszenia obowiązku lojalności na podstawie art. 10 WE.

33 W konsekwencji należy odrzucić wniosek o zachowanie poufności fragmentów ujawniających treść rozmów pomiędzy BUPA Ireland i HIA zawierających informacje dotyczące działalności gospodarczej BUPA Ireland i przekazanych przez tę ostatnią HIA na tych spotkaniach. Nie ma zatem konieczności rozstrzygnięcia, czy niektóre z tych informacji i tak już utraciły swój poufny charakter po publikacji

w mediach irlandzkich oraz wymienieniu tych informacji przez pozwaną w jej replice, której przekazaniu Irlandii nie sprzeciwiły się skarżące.

W przedmiocie domniemanej poufności informacji dotyczących możliwości wycofania się z rynku irlandzkiego przez BUPA Ireland oraz jej prawdopodobnej strategii handlowej po wprowadzeniu RES

- 34 W odniesieniu do powoływanego zagrożenia BUPA Ireland koniecznością wycofania się z rynku irlandzkiego po wprowadzeniu RES Irlandia słusznie stwierdziła, że ryzyko to było szeroko relacjonowane w mediach irlandzkich, głównie z inicjatywy samej BUPA Ireland, co potwierdzają artykuły, które ukazały się w *Irish Independent* w dniu 24 czerwca 2002 r. i *Irish Medical News* w dniu 29 października 2002 r. W rezultacie odpowiednie fragmenty skargi i załączników do niej zasadniczo są zgodne z oświadczeniami powtórzonymi w irlandzkiej prasie. Oświadczenia te i tak straciły więc charakter poufny i nie zasługują już na szczególną ochronę ze strony Sądu. To samo dotyczy oświadczeń skarżących w odniesieniu do ich planowanej strategii handlowej po wprowadzeniu RES, ponieważ strategia ta polega właśnie na możliwości wycofania się z rynku irlandzkiego.
- 35 Wobec powyższego należy odrzucić wnioski skarżących o zachowanie poufności oświadczeń dotyczących ryzyka konieczności wycofania się z rynku irlandzkiego przez BUPA Ireland oraz jej prawdopodobnej strategii handlowej po wprowadzeniu RES.

W przedmiocie domniemanej poufności informacji zawartych w tabelach 2.1 i 2.2 w raporcie NERA

- 36 W odniesieniu do informacji powielonych w tabelach 2.1 i 2.2 w raporcie NERA skarżące zasadniczo podtrzymują, iż stanowią one „istotne informacje o charakterze

operacyjnym”, zawierające szczegóły dotyczące przychodów BUPA oraz częstotliwości roszczeń, których ujawnienie w połączeniu „z innymi informacjami” mogłoby pozwolić na ocenę jej rentowności.

37 Tytułem wstępu należy zauważyć, że z dokumentów w aktach nie wynika jasno, czy informacje zawarte we wspomnianych wyżej tabelach stanowiły już przedmiot wymiany poglądów pomiędzy BUPA Ireland i HIA, które w każdym razie straciłyby wówczas swój poufny charakter wobec Irlandii (zob. powyżej pkt 26 i nast.). Ponadto nie można zaprzeczyć, iż dane opracowane przez NERA w tych tabelach wchodzą w zakres działalności gospodarczej BUPA Ireland na irlandzkim rynku prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych, a więc w zasadzie mogą stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa.

38 Jednakże oczywiste jest, że tabele te zawierają jedynie łączne dane opracowane w formie wykresów dotyczących działalności gospodarczej BUPA Ireland w 2002 r., w szczególności takie jak średni wiek osób ubezpieczonych w BUPA Ireland, składki płatne na poczet „planów BUPA” oraz częstotliwość roszczeń. Skarżące nie wykazały w sposób niezbity, na podstawie tych łącznych danych, które zresztą pochodzą sprzed jakiegoś czasu, czy nie można wykluczyć, że osoba trzecia mogłaby wywnioskować konkretne informacje szkodliwe dla ich interesów handlowych, dotyczące obrotów, rachunkowości i wreszcie aktualnej rentowności BUPA Ireland (zob. także postanowienie Sądu z dnia 19 czerwca 1996 r. w sprawach połączonych T-134/94, od T-136/94 do T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 i T-157/94 NMH Stahlwerke i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-537, pkt 24). Wreszcie skarżące nie wyjaśniły, w jakim zakresie powiązanie tych informacji „z innymi informacjami”, których ewentualnej treści nie precyzują, mogłoby umożliwić osobie trzeciej ustalenie rentowności aktualnej działalności gospodarczej BUPA Ireland.

39 W świetle powyższych okoliczności należy odrzucić wniosek skarżących o wyłączenie tabel 2.1 i 2.2 zawartych w raporcie NERA z dokumentów, które

zostaną doręczone Irlandii. W odniesieniu do argumentu podniesionego przez Irlandię, że dla celów niniejszego postępowania konieczny jest nawet szerszy dostęp do informacji dotyczących działalności gospodarczej BUPA Ireland, ewidentnie nie ma on żadnego związku z wnioskiem o zachowanie poufności stanowiącym przedmiot niniejszego postanowienia, a zatem nie może zostać uwzględniony.

W przedmiocie kosztów

- 40 Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów

PREZES TRZECIEJ IZBY
W SKŁADZIE POWIĘKSZONYM SĄDU

postanawia:

- 1) **Nie ma konieczności rozstrzygać o zasadności wniosków skarżących o zachowanie poufności z dnia 22 stycznia 2004 r. i 3 lutego 2004 r. wobec Królestwa Niderlandów oraz Voluntary Health Insurance Board.**

- 2) **Wniosek skarżących o zachowanie poufności wobec Irlandii zostaje odrzucony.**

- 3) **Komplet dokumentów procesowych taki, jaki skarżące przekazały Sądowi, zostanie doręczony Irlandii.**

- 4) **Interwientom zostanie wyznaczony termin do przedłożenia wniosku interwencyjnego.**

- 5) **Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 4 marca 2005 r.

Sekretarz

H. Jung

Prezes

M. Jaeger